

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЪР НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ

№ 17-00-40 / 02.02.15г.
ДО

Г-Н КРАСИМИР ВЕЛЧЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА И
ПРАВАТА НА ЧОВЕКА НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

Относно: становище по проект на решение на Народното събрание за недопускане на имигранти от Близкия Изток и Северна Африка, включително и бежанци от Сирийската арабска република на територията на България

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ВЕЛЧЕВ,

В отговор на Ваше писмо № 553-14-25/20.01.2015 г., във връзка с внесения от г-н Волен Николов Сидеров и група народни представители проект на решение на Народното събрание за недопускане на имигранти от Близкия Изток и Северна Африка, включително и бежанци от Сирийската арабска република на територията на Република България, бих искал да Ви уведомя за следното:

1. Проблемът с бежанците следва да се разглежда не само в рамките на изострянето на конфликтите в района на Близкия Изток, преди всичко в Сирия и Ирак, но и в контекста на актуалната обстановка като цяло. На този етап е важно вниманието да се съсредоточи върху Сирия и Ирак. Страната ни изразява дълбока загриженост от рязкото влошаване на обстановката по сигурността и хуманитарната криза в региона на Близкия Изток. Ситуацията със сирийските бежанци е определена като най-голямата хуманитарна катастрофа през последните години, като тя е драматична не само за бежанците, а представлява сериозна заплаха и за стабилността в региона. В резултат на гражданската война в Сирия и действията на терористичната организация „Ислямска държава“, повече от 9 млн. сирийски граждани са напуснали страната. Голяма част от тях живеят при най-тежки условия в бежански лагери, като повечето са избягали в съседни страни – Ливан, Турция, Йордания.

Бежанските потоци имат реален дестабилизиращ ефект върху сигурността на съседните страни и региони. Опасността от нови подобни вълни в краткосрочен и средносрочен план се очертава като съвсем реална, предвид продължаващите конфликти в Сирия и Ирак. България предприе мерки за овладяване на ситуацията с бежанците и подобряване на условията за настаняване.

Като отговорен член на международната общност, България има задължения и не може да остане безучастна пред лицето на тази хуманитарна катастрофа. Страната ни се включва активно във всички регионални и глобални формати и инициативи, като

участва в хуманитарните акции на международните организации за оказване на помощ на населението, засегнато от конфликта в Сирия. Като израз на ангажираността на страната ни за разрешаването на конфликта и проява на солидарност и съпричастност към усилията на съседните държави за осигуряване на нормални условия за живот на сирийските бежанци, сме предоставили помощ чрез Световната продоволствена програма, Върховния комисар на ООН за бежанците, Доверителния фонд на ЮНЕСКО, Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци и др. Предоставянето на тези помощи е част от ангажираността на страната ни с разрешаването на конфликта в Сирия и проява на солидарност и съпричастност към усилията на съседните държави за осигуряване на нормални условия за живот на сирийските бежанци.

2. За България, като страна членка на ЕС и страна по Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г. и Протокола към нея от 1967 г., възможността за недопускане на имигранти от Близкия Изток и Северна Африка, включително и бежанци от Сирийската арабска република, е неприемлива.

Недопускането на дискриминация по отношение на раса, религия или страна на произход е сред основните принципи на Конвенцията за статута на бежанците (чл. 3).

Предложеният проект е в противоречие също с принципите на Всеобщата декларация за правата на човека (чл. 7 и чл. 14) и на Международния пакт за граждански и политически права (чл. 26). Недопускането на дискриминация е регламентирано в Закона за убежището и бежанците – чл. 8 (ал. 2).

3. В предлагания проект на Решение на НС липсва разграничение между случаите на легална и нелегална имиграция. В тази връзка следва да се приеме, че то се отнася и до двете хипотези.

3.1. Режимът за законно влизане, пребиваване и напускане територията на Република България на посочените по-горе групи граждани на трети държави е уреден в Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ). С Постановление на Министерския съвет № 179 от 29.06.2011 г. е приет Правилник за прилагането на закона, който е влязъл в сила на 05.07.2011 г.

Приети са също Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим и Инstrukция на министъра на външните работи, министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" за условията и реда за съгласуване на заявленията за издаване на визи.

3.2. Противодействието на нелегалната имиграция е от компетентността на Министерството на вътрешните работи, в изпълнение на възложената му с чл. 6, ал. 1, т. 2 от Закона за МВР охранителна функция, доразвита в Раздел III от същия закон.

4. Законът за МВР е влязъл в сила на 28.11.2014 г. От тази дата тече срокът за приемане на подзаконовите актове, предвидени в него, както следва:

- 1 месец - за правилника за устройството и дейността на структурите на МВР;
- 2 месеца - за подзаконовите актове по прилагането на закона, които са от компетентността на МС;
- 4 месеца - за подзаконовите актове, които са от компетентността на министъра на вътрешните работи.

Сроковете са определени в закон, т. е. с акт на НС.

С оглед на всичко изложено дотук, считаме, че към момента Министерският съвет е предприел законоустановените действия и е издал актовете, необходими за регулиране на миграционните потоци през територията на Република България и за противодействие на нелегалната имиграция.

Във връзка с това, приемането на решение на НС, каквото предлага групата народни представители, начело с г-н Волен Сидеров, би било безпредметно, тъй като няма да създаде нови задължения за изпълнителната власт.

В допълнение Ви информирам, че на 13.01.2015 г. същото становище е изпратено и до Комисията по вътрешна сигурност и обществен ред на Народното събрание във връзка с подадено идентично искане.

София, 27.01.2015 г.

